

سازمان‌های جنایی و قاچاق زنان (راهکارهای مبارزه با آن)

غلامحسین بیابانی^۱

تاریخ پذیرش: ۹۰/۸/۲

تاریخ وصول: ۹۰/۴/۱۷

چکیده

بدون شک پدیده قاچاق انسان به عنوان اهانتی به کرامت انسان و جنایتی ناگوار علیه انسان و انسانیت است. اما در عین حال مسئله‌ای جدی برای همه کشورها به شمار می‌رود که مستلزم ملاحظات در سطح ملی و منطقه‌ای است. امروزه در هیچ کجای جهان نمی‌توان نقطه‌ای یافت که از این پدیده شوم و آثار مخرب آن در امان باشد. یکی از دلایلی که سازمان‌های جنایی در سال‌های اخیر به قاچاق انسان، به ویژه زنان گرایش پیدا کرده‌اند، سودآوری کلان آن است. آنان از نفوذ همه کسانی که بتوانند در قاچاق و تجارت زنان کمک کنند، بهره می‌گیرند. نظیر دیپلمات‌ها، کارمندان ارشد و... از آنجایی که این قبیل تبهکاری‌ها و بزهکاری‌ها، ماهیتاً در خفا و پنهان صورت می‌گیرد، کشف و شناسایی دقیق آن کار چندان آسانی نیست. زیرا قاچاق انسان یک مسئله چند بعدی است و جرمی است که مردم را از حقوق بشر و آزادی محروم می‌سازد، خطرات بهداشت جهانی را افزایش می‌دهد، و می‌تواند به ادامه فقر و ایجاد مانع در برابر توسعه در برخی مناطق منجر شود. برای مبارزه با این پدیده در حوزه بین‌المللی و منطقه‌ای، نیازمند راهکارهای جامع و همکاری‌های بین‌المللی است. لذا این مقاله به دنبال پاسخ این سؤال است که چگونه قاچاق چیان قربانیان خود را جذب و انتخاب می‌کنند؟ چگونه منتقل و کنترل می‌کنند؟ با چه شگردی برای مخفی نگه داشتن قربانیان از چشم پلیس استفاده می‌کنند؟ علت رواج پدیده قاچاق زنان برای چیست و چه موانع و مشکلاتی در راه مبارزه با قاچاق انسان و زنان وجود دارد. چرا پلیس در برخورد با سازمان‌های جرم موفقیت آنچنانی ندارد. چه اقدامات

۱- عضو هیئت علمی دانشگاه علوم انتظامی

و راهکارهای مقابله‌ای می‌تواند در زمینه کاهش بردگان جنسی مؤثر باشد؟ کشورهایی که در این زمینه موفق بوده‌اند، چه اقداماتی را انجام داده‌اند؟

واژگان کلیدی: قاچاق زنان، سازمان‌های جنایی، مشاغل مرتبط با قاچاق زنان، شیوه‌ها و شگردهای قاچاق‌چیان، راهکارهای مبارزه‌ای.

مقدمه

امروز انبوه واژه‌هایی چون: بردگی زنان، بردگی جنسی، خشونت جنسی، تجاوز به عنف، تجارت سفید، قاچاق جنسی، مافیای انسان، خرید و فروش دختران، قاچاق زنان و دختران، تجارت جنسی، تجارت سیاه قرن، کارگران جنسی، نوکران جنسی، اسکورت همراه، باندهای بین‌المللی فحشا و... در رسانه‌ها و سایتهای اینترنتی، برای سلامتی بقای نسل انسان تهدید جدی و خطر فوری است.

این مقاله در پی آن است تا اندازه‌ای شفافیت مفهومی را در درک ما از پدیده قاچاق انسان و واکنش‌های نسبت به آن بیفزاید. این امر زمانی محقق خواهد شد که با پرداختن به بحث‌ها و مناقشات مربوط به موضوع‌های اساسی متعدد حاصل شود. نکته قابل توجهی که در این مقاله وجود دارد، اغفال دختران و زنان در نخستین مرحله روبه‌رو شدن آنها با سازمان‌های جنایی و عوامل آنهاست. سازمان‌های جنایی به طور رایج زنان را با وعده‌های استخدام به عنوان پیشخدمت رستوران، دایه، مانکن، کارگر کارخانه و رقاصه به کشورهای مورد نظر می‌کشانند. این اغفال بیشتر از طریق نهادهای کاریابی، مسافرتی، دوست‌یابی و... صورت می‌گیرد. گاهی اوقات سازمان‌های جنایی عوامل خود را برای استخدام به روستاها و شهرهای کوچک می‌فرستند و حتی برای فریب خانواده‌ها از قراردادهای ساختگی استفاده می‌کنند. این‌گونه زنان معمولاً پس از استخدام با شرایط دشوار و آزادی‌های محدود مواجه می‌شوند. غالب این افراد مدارک هویتی خود را نزد قاچاقچیان گرو گذاشته و به آنها بدهکار می‌شوند.

گستره بهره‌گیری‌های پنهانی از این قبیل افراد، وسیع و مختلف است؛ از جمله می‌توان به استفاده‌های سوء سکسی - تجاری از آنان در مراکزی همچون روسپی‌خانه‌ها،

هرزه‌نگاری‌ها و... اشاره کرد. خدمت‌کاری منازل و ازدواج‌های اجباری نیز از زمره بهره‌کشی‌هایی است که می‌توان به آنها اشاره کرد. (اشتری، ۱۳۸۵، صص ۵۲-۵۱) به طوری که سازمان ملل متحد سال ۲۰۰۴ را سال قاچاق انسان‌ها اعلام نمود. به واقع قاچاق انسان از مظاهر جرائم سازمان یافته است که خصوصیات هفت‌گانه ساختار سازمانی، استمرار زمانی، قدرت مرکزی، سلسله‌مراتب تشکیلاتی، محدودیت اعضا، قواعد الزام آور و تقسیم کار را داراست.

در سطح جهانی قاچاق زنان به عنوان یکی از گسترده‌ترین موارد نقض حقوق بشر شناخته شده است (کول^۱، ۲۰۰۹، ص ۱۵). زیرا جنایتی وحشتناک، اجحاف و ناعدالتی آشکار در حقوق انسانی است قاچاق زنان برای فحشا، گونه‌ای از برده‌داری مدرن است. (هوگس^۲، ۲۰۰۸، ص ۲۸۹). مقوله قاچاق انسان از کشورهای پرجمعیت، جهان سومی و کم‌درآمد به کشورهای پیشرفته اروپای غربی و امریکای شمالی و یا بالعکس انتقال زنان از کشورهای اروپای شرقی، میانه و غرب به کشورهای در حال توسعه به صورت یکی از مشکلاتی در آمده که گریبان همه کشورهای را گرفته است. مسئله نقض حقوق بشر، کار اجباری، تجاوز و مرگ‌عده‌ای از این افراد و افتادن در دام قاچاق‌چیان انسان موجب شد تا برخی کشورها به ویژه کنگره امریکا قانون حمایت از قربانیان قاچاق انسان را در اکتبر ۲۰۰۳ تصویب کند که موارد تخلفات جنایی قاچاق زنان و دختران برای تجارت سکس را برمی‌شمارد. هر ساله تعداد قابل‌شماری در سطح دنیا قاچاق می‌شوند. اولین مانع در این راه کشف هویت قربانیانی است که اغلب فاقد اوراق هویت هستند یا آن را از بین برده‌اند. مرحله دوم تثبیت قربانیان است که اغلب کشور مقصد به سختی اسکان‌اندکی از آنها را حتی قبول می‌کند. مرحله بعد پیامدهای اجتماعی و انسانی قاچاق انسان هم برای کشور مقصد و هم برای قربانیان است. بررسی نقش ادارات و سازمانهای مختلف دخیل، جمع‌آوری اطلاعات، ارزیابی اتهامات قاچاقچیان اثبات مدارک جرم آنان و چالش‌های پیش روی این مسئله ارزیابی شده‌اند (لیزا و بالز^۳، ۲۰۰۷، ص ۱۰۳).

-
1. Cole
 2. Hughes
 3. Bales Liza and

به طور کلی مسئله قاچاق انسان معمولاً بر حسب قاچاق زنان، قاچاق دختران و کودکان یا قاچاق برای مقاصد بهره‌کشی جنسی مورد بحث قرار می‌گیرد. بسیاری از تحلیل‌گران و ناظران بر این اعتقادند که آنچه امروز به عنوان جرم «قاچاق زنان» مطرح است، در جهان کنونی ابعاد بسیار هراس‌انگیزی دارد. لذا آنچه در این مقاله می‌خوانید به نوعی پاسخگویی به سؤالات زیر است:

۱. قاچاق چیان قربانیان خود را چگونه جذب و انتخاب می‌کنند؟
۲. قاچاق چیان قربانیان خود را چگونه منتقل و کنترل می‌کنند؟
۳. قاچاق چیان با چه شگردی برای مخفی نگهداشتن قربانیان از چشم پلیس بهره می‌برند؟
۴. علت رواج پدیده قاچاق زنان برای چیست؟
۵. موانع و مشکلات مبارزه با قاچاق انسان و زنان در چیست؟
۶. چه راهکارهایی برای کاهش قاچاق انسان می‌توان ارائه داد؟

ضرورت پژوهش

اصولاً قربانیان قاچاق انسان عمدتاً در معرض شرایط غیرانسانی قرار دارند و در نتیجه متحمل آسیب‌های روانی، جنسی و فیزیکی می‌شوند که موج این آثار تا مدت‌های زیادی در جامعه و اشخاص باقی خواهد ماند. بنابراین ضرورت تحقیق و پژوهش پیداست که قاچاق انسان لطمات جبران‌ناپذیری بر پیکر جامعه وارد می‌نماید. به همین علت دولت‌ها بخش وسیعی از امکانات و نیروهای قضایی و پلیسی خود را با صرف انرژی فراوان بکار گرفته‌اند تا از این پدیده شوم جلوگیری کنند. از سویی اجرای برخی روش‌ها نیاز به انجام پژوهشی علمی را می‌طلبد. پژوهشی علمی که به ما کمک کند تا این روش‌ها را ارزیابی کرده بهترین‌ها را شناسایی و در صورت نیاز به اصلاح و بکارگیری آنها اقدام نمائیم.

زیرا قربانیان قاچاق انسان بیشتر زنان جوانی هستند که با هدف سوء استفاده جنسی و کار اجباری قاچاق می‌شوند. آنان از مناطقی از جهان هستند که نرخ بیکاری در آنجا بالاست. متأسفانه اکثر قربانیان با فرصت‌های شغلی پر منفعتی در خارج کشور فریفته شده یا

از طریق آگهی های روزنامه ترغیب می‌شوند. سازمان‌های فعال در امر واسطه‌گری یا سایر افرادی که با صاحبان بارها و کافه‌های تأمین‌کننده امکانات برای انجام امور غیر اخلاقی در خارج از کشور ارتباط دارند، منتشر می‌شود. بعلاوه از آن رو که این فرد خود را در چنین وضعیتی شناخته است، مایل نخواهد بود که در تعقیب و دستگیری قاچاق‌چیان همکاری کند. از این رو، این نوع فعالیت مجرمانه تا حد زیادی با پنهان کاری همراه و در نتیجه شناسایی آن با مشکلات و دشواری روبروست.

سیر تاریخی قاچاق زنان

هرچند تجارت و بردگی زنان ریشه در گذشته دارد و حتی تا پیش از جنگ جهانی دوم، تجارت انسانها با عنوان «خرید و فروش زنان سفید پوست» شناخته شده بود که زنان سفید پوست اروپایی به وسیله قوادان، به روسپی خانه‌های امریکای جنوبی هدایت می‌شدند؛ ولی از آغاز دهه ۱۹۰۰ میلادی قاچاق زنان در سطح جهان ابعاد گسترده‌ای به خود گرفته و تبدیل به پدیده جهانی شده است، به گونه‌ای که امروزه کشورهای اروپایی، آمریکایی و ژاپن در امر واردات زن به صورت کالا و کارگر جنسی فعالیت دارند و زنان برده وار در آلمان، لهستان، تایلند، چین و سایر کشورها برخلاف میل خود به عنوان کالایی تجاری مبادله می‌شوند (حسین زکی، ۱۳۸۸).

رواج و گسترش پدیده قاچاق انسان متأثر از فعالیت‌هایی است که با جستجوی رفاه و زندگی راحت‌تر برای برخی افراد در ارتباط بوده است. از جمله موارد سوء استفاده از افراد برای کارهای اجباری است که بدترین شکل آن در گذشته بردگی بود. بتدریج انسان‌پی برد که با آنکه استفاده از برده‌ها به عنوان یک منبع نیروی کار ارزان منافع زیادی را در پی دارد، اما به طور کلی این کار تأثیرات منفی بر اجتماع می‌گذارد. کسانی که از برده داری سود می‌برند از انگیزه اقتصادی نیرومندی برای حفظ برده داری برخوردار بودند، از این رو در برابر هرگونه تغییرات منجر به امحاء برده داری سرسختانه مقاومت می‌کردند. مبارزه با انواع مختلف برده داری و قاچاق انسان تاریخچه طولانی داشته و هنوز هم خاتمه نیافته است. قاچاق زنان شکل مهمی از فعالیت‌های مجرمانه نقض حقوق بشر است که با جرایم

سازمان یافته‌ای که در آن سوی مرزها ارتکاب می‌یابند مرتبط است. انگیزه «قاچاقچیان زنان» همانند گذشته کسب منفعت زیاد است. برای گروه‌های سازمان یافته جنایتکار، قاچاق زنان سومین تجارت پرمفعت پس از قاچاق سلاح و مواد مخدر محسوب می‌شود. اما در مقایسه با گذشته نوع سوء استفاده و رفتارها تغییر یافته است. اهدافی که مطابق با آنها افراد مورد سوء استفاده و قاچاق قرار می‌گیرند به چهار دسته اصلی تقسیم می‌شوند: سوء استفاده جنسی، کار سخت، تجارت اعضای بدن و تجارت کودکان؛ تمامی موارد فوق از جمله فعالیت‌های مجرمانه و پرمفعتی است که احتمال دستگیری در آنها پایین و مجازات‌های در نظر گرفته شده معمولاً به تناسب جرم ناچیز است (راهبرد پیشگیری، ۱۳۸۸، ص ۱۴).

تعریف قاچاق انسان

قاچاق انسان^۱ از جمله اصطلاحی مبهم و بسیار مناقشه آمیز است و تاکنون تعریف جامعی از آن به عمل نیامده که مورد توجه همگان باشد. سازمان ملل عناصر جرم قاچاق را به چهار دسته تقسیم می‌کند که عبارتند از: استخدام، رسید وجه، جابجایی و استثمار (لی، ۱۳۸۸، ص ۱۲۳)؛ اما تعریفی که از قاچاق انسان می‌توان ارائه داد عبارت است از: استخدام، انتقال، تحویل گرفتن، پناه دادن خارج یا وارد ساختن مجاز یا غیرمجاز فرد یا افراد به وسیله تهدید یا به کارگیری زور یا دیگر اشکال تحمیل از قبیل اکراه، اجبار، خدعه یا نیرنگ، آدم ربایی، تقلب، فریب، و یا سوء استفاده از قدرت یا موقعیت خود یا سوء استفاده از وضعیت فرد یاد شده، به منظور بهره‌کشی، فحشاء، خدمات اجباری، بردگی برداشت اعضا و جوارح، ازدواج، فرزند خواندگی دروغین و غیر قانونی و... صورت گیرد (قوام ملکی، ۱۳۸۸). تعریفی که مجمع عمومی سازمان ملل متحد در سال ۱۹۹۴ درباره قاچاق انسان ارائه داده چنین است: «حرکت دادن غیرقانونی و مخفیانه اشخاص در عرض مرزهای ملی، عمدتاً از کشورهای در حال توسعه و کشورهای دارای اقتصاد در حال گذار با هدف نهایی داشتن زنان و دختران به وضعیت‌های بهره‌کشانه و ستمگرانه از لحاظ جنسی و اقتصادی

1. Trafficking persons/ Human Trafficking

به منظور سود به کارگیرندگان، قاچاق‌چیان و سندیکاهای جنایتکار و نیز دیگر فعالیت‌های مرتبط با قاچاق همچون کار خانگی اجباری، ازدواج دروغین، استخدام مخفیانه و فرزند خواندگی دروغین» (گرهارد، ۱۳۸۷، ص ۱۴۲).

قاچاق انسان در ماده ۱ قانون مبارزه با قاچاق انسان ایران چنین آمده است از:

الف) خارج یا وارد ساختن و یا ترانزیت مجاز یا غیر مجاز فرد یا افراد از مرزهای یک کشور با اجبار و اکراه یا تهدید یا خدعه و نیرنگ و یا با سوء استفاده از قدرت یا موقعیت خود یا سوء استفاده از وضعیت فرد یا افراد یاد شده، به قصد فحشا یا برداشت اعضا و جوارح، بردگی و ازدواج؛

ب) تحویل گرفتن، انتقال دادن، مخفی نمودن یا فراهم ساختن موجبات اخفاء فرد یا افراد موضوع بند الف) این ماده پس از عبور از مرز با همان مقصود؛

ماده ۲ قانون مبارزه با قاچاق انسان اعمال زیر را در حکم قاچاق انسان می‌داند:

الف) تشکیل یا اداره دسته یا گروهی که هدف آن انجام امور موضوع ماده یک این قانون باشد.

ب) عبور دادن (خارج یا وارد ساختن و یا ترانزیت) حمل یا انتقال مجاز یا غیر مجاز فرد یا افراد به طور سازمان یافته برای فحشا یا سایر مقاصد موضوع ماده ۱ این قانون هر چند با رضایت آنان باشد.

سالت و استین^۱ در باره قاچاق انسان می‌نویسند: یک تجارت بین‌المللی که مستلزم سیستمی از شبکه‌های نهادینه شده با حساب‌های سود و زیان پیچیده است که شامل سازمان، عاملان و افراد است که هر یک به دنبال سود تجاری هستند. این نظام با اجرای انواع مختلفی از امور مربوط به برنامه ریزی، جمع‌آوری اطلاعات، تامین بودجه، امور فنی و عملیاتی حفظ می‌شود. این کارها به وسیله سازمان‌های کوچک تر یا بزرگ تر قاچاق به شکل «تقسیم کار» امکان پذیر است (لی، ۱۳۸۸، ص ۱۵۴).

گسترده‌گی این جرم و نقش سازمان‌های جنایی و نفوذ آنها در حوزه سیاسی حاکمیت قانون را تضعیف می‌کند. تجارت غیر قانونی هم محصول فساد است و هم منبع فساد، که از

1. Salt , Stein

سوی عوامل متعددی تغذیه می‌شود زیرا هر چه فساد و بخش غیررسمی بیشتر گسترش پیدا کند، شرایطی که قاچاق پدید می‌آورد و از آن پشتیبانی می‌کند در جامعه بیشتر ریشه می‌دواند (لی، ۱۳۸۸، ص ۱۵۵).

عنصر بسیار مهم دیگری که مستلزم توجه دقیق‌تر است نقش گروه‌های پراکنده در سازماندهی قاچاق انسان است (اقلیتی که در قاچاق انسان نقش داشته است و دارد). پیوندهای ملی و قومی و خانواده‌ای- قبیله‌ای عناصر اساسی بیشتر شبکه‌های پایدار قومی تبهکاری سازمان یافته در طول قرن بیستم بوده است و شاید از اهمیت خاصی برخوردار باشد.

کمیسیون عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد نیز چنین تعریفی را ارائه می‌دهد: هنگامی که شخصی با تشویق، نیرنگ یا اجبار کشور خود را ترک و با وعده مبتنی بر زندگی بهتر و آسوده‌تر به کشورهای دیگر برده و در کشور جدید تحت شرایطی شبیه به اسارت و بردگی به کار گمارده شود، قاچاق انسان صورت می‌گیرد (قرائی، ۱۳۸۶، ص ۱۰۹). به طور کلی قاچاق انسان عبارت است از جذب، انتقال و تحویل افراد از راه تهدید یا با استفاده از زور و اجبار یا دیگر اشکال اعمال زور، آدم ربایی، کلاهبرداری، اغفال، سوء استفاده از قدرت یا با استفاده از نقاط ضعف و آسیب پذیری افراد یا پرداخت یا دریافت دستمزد یا سود بردن از رضایت و موافقت فرد در کنترل سایر افراد به منظور سوء استفاده از آنان.

پیمان سارک^۱ که مورد توافق وزیران هفت کشور شبه قاره هند واقع شده است، قاچاق انسان را چنین تعریف می‌نماید: قاچاق به معنی حرکت دادن و انتقال، فروختن و یا خریدن زنان و کودکان به منظور روسپی‌گری در داخل یا خارج از کشور به منظور اهداف مالی (پولی) یا ملاحظات دیگر با رضایت یا بدون رضایت فردی است که قاچاق می‌شود (مومنی همامنه، ۱۳۸۶، ص ۲).

1. SARK Pledge

اشکال قاچاق انسان

اشکال مختلفی به کار گرفته می‌شود تا اینکه یک قربانی در دام سیستم تجارت انسان قرار بگیرد. بازیگران این سیستم نقش‌های متنوع و در عین حال مهمی را ایفا می‌کنند. این نقش‌ها از عاشق دلداه و شوهر گرفته تا کارفرما را در بر می‌گیرد. همه اینها مانند زنجیره‌ای هستند که به هم متصل هستند (معمدی و دیگران، ۱۳۸۸، ص ۷۸). در سطوح زیر به چند شکل از قاچاق انسان اشاره می‌کنیم:

۱. ازدواج پستی: بسیاری از زنان به لحاظ موقعیت اجتماعی و خانوادگی و اعتقادی تن به قاچاق نمی‌دهند. در این حالت قاچاق‌چیان از حربه مذهبی استفاده کرده و این زنان را به ازدواج مردان کشور خود که در خارج بسر می‌برند و یا مردان کشورهای دیگر در می‌آورند و پس از مراسم رسمی آنها را به کشور مقصد اعزام می‌کنند.

۲. ازدواج صوری: در این شیوه همانند قبل برخی خانواده‌ها برای کار کردن فرزندان خود در خارج از کشور مقاومت می‌کنند اما قاچاق‌چیان با پیشنهاد ازدواج با زنان موردنظر به بهانه ادامه زندگی یا کار از کشور خارج شده در آنجا از زن جدا و او را تحویل سازمان‌های جنایی می‌نمایند.

۳. قاچاق برای تهیه اعضای بدن: این نوع قاچاق دو حالت دارد. در حالت اول شخص با میل خودش و با دریافت مبلغ مورد توافق اقدام به دادن اعضا می‌نماید حال در مراکز زیرزمینی داخل و یا اعزام به خارج این عمل انجام می‌شود. اما نوع دوم آنها با ربودن قربانی مهم از زن، مرد و یا کودک اعضای بدن قربانی را در بیمارستان و یا در مراکز مجهز جدا کرده و با چند برابر قیمت به مشتریان خود پیوند می‌زنند.

۴. توریسم جنسی^۱: توریسم جنسی جریانی است خلاف قاچاق انسان زیرا در قاچاق، انسانی را به منظور سوء استفاده و بهره‌کشی از کشور خودش به کشور دیگر منتقل می‌کنند، اما در توریسم جنسی وضعیت معکوس است؛ یعنی شخص برای خوشگذرانی به

منطقه می‌آید و به اصطلاح با بلیتی که می‌گیرد یک اضافه‌نرخ را برای استفاده از این خدمات در حین اقامت می‌پردازد (ر.ک پیشین، ص ۴۵). از آنجایی که این نوع صنعت که گاهی مواقع جهانگردی جنسی نام دارد صنعت پر درآمدی است در اغلب مواقع دولت‌های میزبان به صورت آشکار و مستقیم از آن حمایت می‌کنند. مانند دولت تایلند، فیلیپین، تایوان و...

۴. بردگی جنسی: بردگی جنسی در اصل، نمادی خاص از بردگی است. بردگی جنسی می‌بایست به عنوان وضعیت یا شرایط یک شخص تلقی گردد که تمامی اختیارات خود یا بخشی از آن را در ارتباط با حق مالکیت بر کسی اعمال نموده است از جمله دستیابی جنسی به شکل تجاوز به عنف یا سایر اشکال خشونت جنسی. جنایت بردگی شمول یک دولت یا اقدامات دولتی را ایجاد نمی‌نماید و یک جنایت بین‌المللی را ایجاد می‌نماید اعم از اینکه به وسیله عمال دولتی ارتکاب یافته باشد یا اشخاص خصوصی. به علاوه در حالی که بردگی، رفتار با یک شخص را به عنوان اموال اقتضاء می‌نماید، واقعیت این است که یک شخص به شیوه‌ای خرید، فروش یا تجارت نمی‌نماید که ادعای بردگی را از میان ببرد (خاک، ۱۳۸۷، ص ۱۲۲).

۵. فحش‌های اجباری: فحش‌های اجباری، نوعاً با تعریف بردگی در هنگام درگیری مسلحانه مطابقت دارد. ایجاد فاحشه‌خانه‌های اجباری، اغلب برای کسب منفعت مالی به کار نمی‌آید بلکه برای «تقویت روحی» سربازان است (ورله، ۱۳۸۷، ص ۸۷). مشخص‌ترین مواردی که ممکن است به عنوان فاحشگی اجباری توصیف شود مترادف با بردگی جنسی بوده و به طور صحیح‌تر و آسان‌تر می‌تواند تحت همین منوال مورد پیگرد قرار گیرند. این مسئله بارها مورد بحث واقع شده است که بردگی جنسی شامل بیشتر موارد فحش‌های اجباری بوده است که عموماً شامل مواردی می‌شود که در آن شخصی، شخص دیگر را که وادار به اعمال جنسی نموده است تحت کنترل خود دارد. عده‌ای بر این عقیده‌اند که استفاده از «فحش‌های اجباری» به جای «بردگی جنسی» ممکن است موجب کوچک جلوه دادن این جرم شود؛ زیرا عنوان مزبور اعمال قبیح قانون شکنی و زورگویی را می‌پوشاند که خود از

صفات مشخصه بردگی جنسی هستند. در حقیقت اصطلاح «فاحشگی» ارائه خدمات جنسی به عنوان جنسی به عنوان قسمتی از معاوضه (هرچند که شخص در شرایط اجبار به آن تن در دهد) را به ذهن متبادر می‌نماید. به علاوه «فاحشگی» بیانگر آن است که اعمال جنسی با رضایت قربانی شروع می‌شود تا مجرم.

کیتی شیازری با قائل شدن به تمایز میان فحشای اجباری و برده داری جنسی اعلام می‌دارد که زنان موسوم به زنان آرام‌بخش که نیروهای ژاپنی در خلال جنگ جهانی دوم آنها را مجبوس کرده و به برقراری رابطه جنسی با سربازان ژاپنی واداشته‌اند، مجبور به روسپیگری نشده‌اند بلکه وضعیت آنان با بردگان جنسی شباهت بیشتری داشت. آنچه که این جرم را از برده‌داری جنسی متمایز می‌سازد، نفع مالی یا امتیاز دیگری است که مرتکب جرم یا شخص ثالثی در عوض یا در ارتباط با رفتارهای جنسی مجنی علیه به دست آورده یا انتظار تحصیل آن را داشته است.

در جنایت فحشای اجباری گاهی اوقات موقعیتی به وجود می‌آید که در آن شخص برای اینکه از لطامت بعدی مصون باشد یا نیازهای اولیه خود را فراهم آورد، مجبور به تن دادن به اعمال جنسی می‌گردد. تعاریف قدیمی از فاحشگی اجباری تأکید دارد بر اینکه آن عمل، عملی زشت و قبیح «علیه شخصیت زنان» است و جنایت فحشای اجباری می‌تواند به عنوان جایگزینی بالقوه هر چند محدود برای پیگیری بی‌حرمتی‌های جنسی در مخاصمات مسلحانه مورد توجه قرار گیرد (خاک، ۱۳۸۷، صص ۱۲۶-۱۲۵).

۶. عقیم‌سازی اجباری: عقیم‌سازی اجباری برای اولین بار در اساسنامه دیوان بین‌المللی کیفری به عنوان جلوه خاصی از یک جنایت علیه بشریت به فهرست درآمد. مطابق سند عناصر جنایات، مرتکب باید به طور دائمی حداقل یک مرد یا زن از توان باروری خویش محروم سازد. از مثال‌های دیرینه این جنایت، اقدامات تبهکارانه عقیم‌سازی‌های اجباری دوران رایش سوم به منظور به اصطلاح «تصفیه نژادی» و آزمایش‌های پزشکی روی زندانیان در اردوگاه‌های جمعی نازی قابل ذکر است (ورله، ۱۳۸۷، ص ۸۸).

۷. کار اجباری: کار اجباری نیز می‌تواند به صورت برده داری جنسی باشد که طی آن به عنوان کار اجباری افراد را وادار به ارائه «خدمات جنسی» می‌نمایند، این خدمات مشمول تعریف کار اجباری مندرج در کنوانسیون ۱۹۳۰ سازمان بین‌المللی کار راجع به کار اجباری (مقاله نامه شماره ۲۹) نیز خواهد بود. که چنین تعریف می‌نماید: «هر گونه بهره‌کشی از کار یا خدمت و منفعت اشخاص که با تهدید به نوعی واکنش مجازات گونه در صورت سرپیچی همراه بوده و شخص مزبور به اختیار خویش انجام آن کار یا ارائه آن خدمت را نپذیرفته باشد.» سوء استفاده‌های جنسی هم اغلب بخشی از فرایند کار اجباری را تشکیل می‌دهند.

۸. روسپی‌گری نظامی: روسپی‌گری نظامی از دیرباز در اطراف پایگاه ارتش ایالات متحده در فیلیپین، کره جنوبی، تایلند و سایر کشورها، وجود داشته است. از زمانی که دولت این کشور تصمیم گرفت تا نیروهای خود را به بسیاری از کشورهای مسلمان گسیل دارد، امکان اعلام عمومی نیاز به زنان روسپی برای پرسنل ارتش امریکا وجود نداشت. اما با حضور اخیر نیروهای ارتش ایالات متحده در جنگ خلیج فارس، جنگ افغانستان و جنگ عراق، بازار روسپی‌گری و قاچاق زنان در منطقه خاورمیانه جانی دوباره گرفته است. یکی از تغییرات کلیدی به وجود آمده در نیروهای نظامی ایالات متحده در سال‌های اخیر، به حضور گسترده پیمانکاران بخش خصوصی باز می‌گردد. باید بدانید که تعداد افراد تحت پوشش این پیمانکاران هم اینک از تعداد سربازان امریکایی حاضر در خاک عراق فراتر رفته است. لذا توجه عمومی به نقش این پیمانکاران در مناطق جنگی متحده معطوف گردیده است. اما نکته که در این میان به آن توجهی نشده این حقیقت است که این شرکت‌های پیمانکاری، چگونه ماهیت روسپی‌گری نظامی را تغییر داده‌اند. به عنوان مثال باید بدانید که کارکنان شرکت «دین کورپ»^۱ به قاچاق زنان در جنگ بوسنی مشغول بودند و گفته می‌شود که این شرکت در عراق نیز فعالیت‌های مشابهی دارد (مک‌نات، ۱۳۸۶).

1. Dean corp

۹. ازدواج اجباری: تنها سند حقوق بشری که ازدواج اجباری را تعریف کرده است قطعنامه ۱۴۶۴ مجمع پارلمانی شورای اروپا می‌باشد که اظهار می‌دارد « ازدواج اجباری، ازدواج میان دو نفر است که حداقل یکی از ایشان فاقد رضایت کامل و آزادانه نسبت به این ازدواج بوده باشد». ازدواج اجباری در مخاصمات مسلحانه در واقع سرپوشی برای خشونت‌های جنسی می‌باشد. استفاده از لفظ «همسر» از سوی مرتکبان این اعمال امری کاملاً راهبردی محسوب می‌شود؛ زیرا مرتکبان با استعمال این لفظ علاوه بر اعمال یک کنترل همه جانبه نسبت به همسرانشان ماهیت حقیقی اعمال خود را تحت پوشش یک رابطه زناشویی پنهان می‌کنند. به طور کلی هیچ یک از اساسنامه‌های محاکم بین‌المللی کیفری ازدواج اجباری را به عنوان جنایتی مستقل قلمداد نکرده‌اند و شاید آن را ذیل سایر اشکال خشونت جنسی قرار داده باشند. حتی در دادگاه ویژه سیرالئون هم که دادستان به بررسی ازدواج اجباری به عنوان جرمی مستقل اعتقاد داشت قاضی آن را به عنوان بردگی جنسی قلمداد کرد. در هیچ یک از آراء سایر محاکم بین‌المللی کیفری نیز از آن صحبتی به میان نیامده است (خاک، ۱۳۸۷، صص ۱۲۲-۱۲۱).

نشانه‌های بردگی جنسی

نشانه بردگی جنسی شامل عنصر کنترل و مالکیت، محدودیت یا کنترل آزادی فردی، آزادی انتخاب یا آزادی حرکت و اغلب به دست آوردن سود برای مجرمین می‌باشد. رضایت یا تمایل آزادی قربانی وجود ندارد و اعلام این رضایت اغلب به خاطر تهدید یا کاربرد زور یا سایر اشکال اجبار، ترس از خشونت، اغفال یا وعده‌های دروغین، سوء استفاده از قدرت، موقعیت آسیب‌پذیری قربانی، حبس یا اسارت، فشار روانی یا شرایط اجتماعی و اقتصادی غیر ممکن می‌باشد. به علاوه نشانه‌های بردگی شامل بهره‌برداری، تحمل کار یا خدمات اجباری اغلب بدون مزد، دردهای فیزیکی، رابطه جنسی، فحشاء و خرید و فروش انسان می‌باشد (همان، ص ۱۲۳).

علل و زمینه‌های بروز قاچاق انسان

به طور کلی کارشناسان علل قاچاق زن را تنها در دو عامل می‌دانند، «فقر و رویا» این گروه افرادی فقیر و بی‌بضاعتی هستند که برای کسب پول بیشتر و گذران امور زندگی به کشورهای با امکانات بهتر و گروه دوم، زنان و دخترانی را شامل می‌شوند که از میانگین سنی نسبتاً بالاتری برخوردارند یعنی از ۲۰ تا ۲۵ ساله که اکثراً تحصیل کرده و دارای موقعیت‌های اجتماعی و مجرد هستند که با در سرداشتن رویا و انگیزه مادی بالا، داوطلبانه وارد این شبکه‌ها می‌شوند. بیشتر این زنان از رفاه نسبی برخوردارند و رویایشان، اروپا، کانادا و امریکا است (<http://www.hamparvaz.com>). برای بررسی علل بروز قاچاق انسان، بایستی توجهی به کشورهای مبدأ و مقصد داشته باشیم. در میان علل قاچاق انسان، فقر و بیکاری مهمتر از بقیه عوامل هستند. در این مورد به ویژه زنان، دختران و کودکان آسیب‌پذیرترند و بیشتر قربانیان قاچاق انسان را هم همین افراد تشکیل می‌دهند. به نظر اسکار لوئیس «بچه‌ها و زنان که بخشی از نیروی کار را هم تشکیل می‌دهند، تحت اجبار و اضطرار ضرورت اقتصادی کار می‌کنند؛ به آنها کارهای سخت و طاقت‌فرسا و مشاغل پست، ملال‌آور و تکراری داده می‌شود، و تقریباً همیشه دستمزد کمی دریافت می‌کنند (موثقی و اسفندیاری، ۱۳۸۷، ص ۱۸۲). علل رواج پدیده قاچاق، در سه بخش فرهنگی، اقتصادی و حقوقی قابل بررسی است:

علل فرهنگی: علل فرهنگی - تغییر ارزش‌ها، برخی از صاحب‌نظران، فقر و بیکاری را عامل گرایش قاچاقچیان به این شغل کثیف می‌دانند. ولی ذکر این نکته ضروری است که هر فقیری دزدی نمی‌کند، هرچند که بسیار مستأصل شده باشد و هر فرد بیکاری نیز رو به شغل حرام نمی‌آورد، هر چند که محتاج و درمانده باشد. فقر، به تنهایی عامل انحرافات اجتماعی نیست و نمی‌تواند مسأله‌ای برای نظام اجتماعی ایجاد کند، بلکه مطابق نظر دورکیم و مرتون، فقر حتی می‌تواند بر تحکیم و ثبات اجتماعی نیز تأثیر گذارد، اما نابرابری و به تبع آن تغییر ارزش‌ها، یک جریان تهدید آمیز است، به عبارت دیگر براساس نظر این جامعه‌شناسان، فقر زمانی تأثیرگذار است که در مقابل آن تصویر یا گفتار یا

آرزوهای بلندپروازانه ارائه شود، در آن صورت، فقر غیر قابل تحمل می‌شود و ثروتمندی، ارزش محسوب می‌شود؛ بدون اینکه مشخص شود که این ثروت از چه راهی (دزدی، قاچاق مواد مخدر، خرید و فروش زنان و دختران، فروش اعضای بدن) به دست آمده است. در اغلب جوامع مادی، ثروتمندان از حقوق اجتماعی نظیر اعتبار در ادارات، احترام و تعظیم برخوردارند، که این اعتبار، برای نظام اجتماعی سالم خطرناک است. گسترش خرده فرهنگ‌های منحرف معمولاً قاچاق‌چیان و بعضاً قربانیان قاچاق، جزو خرده فرهنگ‌های منحرف می‌باشند. به این معنا که آنها در درون فرهنگی زندگی می‌کنند که با ارزش‌ها و هنجارهای مسلط جامعه، متفاوت و حتی مغایر است.

علل اقتصادی: سود آور بودن قاچاق «دیوید کامپانیا»، براساس اطلاعات و تحقیقات ۵۹۶ اداره پلیس و ۱۲۵ مؤسسه خدمات اجتماعی در کشور انگلستان بیان می‌کند: میزان درآمد حاصله از فحش‌های کودکان، بالغ بر دو میلیارد دلار است. کارشناسان شورای اروپا در گزارشی آماری درباره تجارت زنان اروپای شرقی به عنوان بردگان هزاره سوم نشان می‌دهند که میزان درآمد ناشی از این تجارت سفید، سالانه تا ۱۳ میلیارد دلار است. زنان همچنین گاهی تا ۱۸ مرتبه خرید و فروش می‌شوند. آلمانی‌ها سالیانه ۳۵ میلیارد یورو، خرج روسپی‌ها می‌کنند، درآمد این تجارت بیش از تجارت هروئین است. مواد اولیه این تجارت پرسود شیطانی، از کشورهای جهان سوم تأمین می‌شود و قاچاق زنان و دختران پس از مواد مخدر از سودآورترین انواع قاچاق است. چنانکه یونیسف یکی از دلایل عمده قاچاق زنان را سود سرشار آن دانسته است. فقدان فرصت‌های شغلی نبود فرصت‌های شغلی مناسب، موجب ایجاد مشاغل کاذب و نامشروعی همچون قاچاق می‌شود که این امر، هم در مورد قاچاق‌چیان و هم درباره قربانیان قاچاق صادق است. قربانیان قاچاق که عمدتاً زنان و دختران جوان می‌باشند، به دلیل عدم امکان کسب درآمد مشروع و داشتن شغل مناسب، خطرات احتمالی مهاجرت به کشورهای همسایه را می‌پذیرند.

علل حقوقی: علل حقوقی عاری بودن از خطر قاچاق چیان انسان نسبت به قاچاق چیان مواد مخدر و دیگر انواع قاچاق، کمتر احساس خطر می‌کنند، زیرا در صورت شناسایی و دستگیری باندهای قاچاق انسان و متقاعد کردن قربانیان به ارائه شهادت علیه این باندها، بسیار دشوار است. آنها اغلب به سبب ترس از انتقام‌گیری قاچاقچیان و باند آنها، از اعضای خانواده خود و فقدان حمایت‌های لازم از شاهدان، حاضر به شهادت در دادگاه نیستند. این برده‌های مدرن در محل‌های اقامت خود هیچ وسیله دفاعی ندارند و هیچ نهاد رسمی از آنها پشتیبانی نمی‌کند، در نتیجه همه سرنوشت آنها در دست باندهای مافیای انسان است، که در صورت هر نوع مقاومتی، به بدترین سرنوشت مبتلا خواهند شد (<http://www.mashal.org>).

مشاغل مرتبط با قاچاق زنان

به طور کلی افراد درگیر در امر قاچاق انسان که در قالب گروه‌های سازمان یافته فعالیت می‌کنند، معمولاً در ۴ گروه قرار می‌گیرند. که عبارتند از: (پیمپ^۱ یا قواد؛ قاچاق‌کننده؛ توزیع‌کننده و معرف‌کننده) نکته ضروری این است که افراد درگیر و قاچاقچیان و سرکرده‌ها غالباً مردان هستند، ولی در بسیاری اوقات از زنان به عنوان ابزار در امر قاچاق زنان دیگر استفاده می‌شود (معتدی و مستوفی فر، ۱۳۸۸، ص ۸۴).

شگردهای قاچاق چیان برای مخفی نگهداشتن قربانیان از چشم پلیس

آسان‌ترین روش قاچاق زنان استفاده غیرقانونی از مدارک قانونی است. زنان غالباً در پوشش روادید تجاری یا گردشگری به کشوری سفر می‌کنند اما پس از پایان مدت روادید به کشور خود مراجعت نمی‌کنند. تفاوت مدت روادید در کشورهای مختلف امکان سوءاستفاده از آن را بیشتر می‌کند به طوری که از یک گذرنامه می‌توان برای افراد گوناگون استفاده کرد. به طور مثال در روسیه و اوکراین می‌توان برای چندبار ورود در مدت سه ماه روادید گرفت.

1. pimp

صرف‌نظر از نوع روادید، قاچاق‌چیان در بیشتر موارد زنان را آموزش می‌دهند که چگونه در مصاحبه برای اخذ روادید پاسخ بگویند. همچنین، برای جلب اطمینان مقامات سفارتخانه‌ها از بازگشت زنان، نامه‌های کار و صورت حساب‌های بانکی جعلی ارایه می‌کنند. علاوه بر این، قاچاقچیان از ترفندهای دیگری مانند به‌کارگیری چند مسافر غیرقانونی در گروه‌های گردشگری قانونی نیز استفاده می‌کنند. راه دیگر این که قاچاق‌چیان درخواست‌های زیادی ارائه می‌دهند به امید این که از میان آنها پنج یا شش زن روادید دریافت می‌کنند.

دومین راه قاچاق، استفاده از گذرنامه‌های جعلی است که معمول‌ترین روش آن تغییر عکس است. در برخی از موارد نام فرد به عنوان همراه در گذرنامه قید می‌شود. گاهی اوقات هم قاچاق‌چیان از افرادی برای همراهی زنان در سفرهای قاچاق استفاده می‌کنند. این افراد وانمود می‌کنند که پسر، پسرعمو یا شوهرزن همراهشان هستند. این افراد گاهی اوقات حتی به طور قانونی با این زنان ازدواج می‌کنند تا در مبادی ورودی بتوانند پاسخگوی مقامات مهاجرت باشند (خبرنامه پلیس بین‌الملل، ۱۳۸۳).

ورود غیرقانونی دشوارترین راه قاچاق است که در آن برای ورود به کشورهای دیگر از مناطقی که کنترل کمی بر آن وجود دارد استفاده می‌شود. استفاده از مناطق کور مرزی و همچنین جاسازی در کامیون‌ها و کشتی‌های ماهیگیری از روش‌های ورود بدون کنترل به کشورهای دیگر است.

ترفند دیگری هم که قاچاق‌چیان از آن استفاده می‌کنند ورود از راه رزرو پروازهای بین‌المللی است که به صورت ترانزیت در یک کشور دیگر توقف دارند. افرادی که از این راه قاچاق می‌شوند پس از ورود به فرودگاه ترانزیت، فردی را که با باند قاچاق مرتبط است ملاقات کرده و از فرودگاه خارج می‌شوند.

زنانی که برای بهره‌کشی جنسی قاچاق می‌شوند، گاهی اوقات پس از ورود به کشور مقصد بین چند شهر به گردش درمی‌آیند. کارشناسان درباره این که این گردش‌ها سازمان یافته‌اند یا خیر، اختلاف دیدگاه دارند. چند دلیل می‌تواند برای این گونه گردش‌ها وجود داشته باشد: نخست این که قربانیان قاچاق سرگردان نگه داشته شوند تا هرگز نتوانند با

پلیس تماس بگیرند. قاچاق‌چیان از طرف دیگر بیم دارند که قربانیان قاچاق با مشتریان رابطه برقرار کنند و از آنها کمک بخواهند (همان، ۱۳۸۳)

تفاوت قاچاق انسان^۱ (مهاجر) با قاچاق کالا^۲

اصطلاح Smuggling و Trafficking که غالباً به جای یکدیگر به کار می‌روند، گرچه وجه اشتراکی با یکدیگر دارند، اما تمایز قائل شدن بین آنها حائز اهمیت است. زیرا روشی که در بررسی این معضل استفاده می‌شود و نحوه برخورد با قربانیان متفاوت خواهد بود. قاچاق انسان به جرایمی اشاره می‌کند که افراد مهاجر به انجام آن مجبور شده و از آنان در این راه بهره برداری می‌شود. قاچاق انسان در هر مرحله از روند مهاجرت، مستلزم جذب، انتقال یا تحویل افراد از طریق فریب یا اعمال زور و با هدف بهره برداری و سوء استفاده می‌باشد. «که معمولاً» جنسی است اما امکان دارد شکل کار اجباری، سرقت اندام‌های بدن یا فرزند خواندگی غیر قانونی به خود بگیرد. اما Smuggling به فراهم کردن شرایط ورود غیر قانونی فرد از طریق مرزها مربوط می‌شود. اما در قوانین بین‌المللی ماده‌ای تحت عنوان قاچاق که به موضوع مهاجرت در سطح بین‌الملل پردازد، وجود ندارد (مسیرهای قرمز، ۱۳۸۸، ص ۱۸).

قاچاق انسان به دو صورت مختلف صورت می‌گیرد. گاه قاچاق انسان صرفاً با دریافت مبلغی از متقاضی به شکل انتقال مخفیانه متقاضی به کشور موردنظر صورت می‌گیرد. در این نوع قاچاق، فرد هزاران دلار می‌پردازد و سازمان‌های موردنظر موجبات انتقال وی را به کشور موردتقاضای وی فراهم می‌سازند. اما گاه قاچاق انسان از این صورت ساده خود خارج می‌شود. در واقع در نوع اخیر قاچاق، سازمان‌های بزهکار با دریافت مبلغی از فرد متقاضی و یا فریفتن وی با وعده کار در کشور موردنظر موجبات انتقال پنهان و غیرقانونی فرد به کشور مزبور را فراهم می‌سازند اما پس از انتقال وی با استفاده از تحمیل شرایطی همانند بردگی یا وادار ساختن فرد به فحشا و... از وی بهره‌برداری می‌کنند و به‌نوعی فرد را

-
1. Smuggling
 2. Trafficking

به استعمار می‌کشند (معظمی، ۱۳۸۴، ص ۳۷). موضوع قاچاق انسان می‌تواند خطرانی شدید برای ایمنی شخصی، از دست دادن تمامی حقوق قانونی و کرامت شخصی، سوء استفاده فیزیکی و در صورت سوء استفاده جنسی، روبه رو شدن با بیماری‌های مقاربتی و بیماری‌های تولید مثل را در برگیرد. اما در مقابل، قاچاق مهاجران به صورت جابه جایی غیرقانونی اشخاص از طریق مرزهای بین‌المللی به منظور کسب منفعت مالی، تحت پروتکل قاچاق مهاجران سازمان ملل تعریف شده است؛ در حالی قاچاق انسان، استعمار متعاقب را در پی دارد، تصور بر این است که خدمات قاچاق‌چیان با رسیدن مهاجران به مقصدشان پایان می‌یابد. گذشته از این، در حالی که معیار اساسی متمایزکننده قاچاق انسان در پروتکل‌های سازمان ملل وجود یک قربانی است که حقوق وی نقض شده است، قاچاق مهاجران نقض منابع سیاسی دولت شمرده می‌شود. اما گاهی مواقع در ابتدای سفر فردی که قاچاق می‌شود مشخص نیست که این کار در گروه قاچاق انسان یا قاچاق مهاجران جای می‌گیرد، زیرا تا مراحل بعدی ممکن است فریب، استعمار و سوء استفاده‌های حقوق بشر آشکار نباشد. همین‌طور ممکن است مهاجران قاچاق شده در طول راه و یا پس از رسیدن به مقصد، قربانی سوء استفاده‌ها و نقض حقوق بشر شوند؛ همان‌طور که تعدادی بی‌شماری از مهاجران در نقاط مختلف انتقال دچار مشکلاتی می‌شوند، از نظر بدنی یا جنسی از آنها سوء استفاده می‌شود، در کانتینرها خفه و یا در دریا غرق می‌شوند و قاچاق‌چیان آنان را می‌کشند تا از روبه رو شدن با پلیس نجات پیدا کنند، یا به دلیل مقروض بودن به قاچاق‌چیان خود تحت استعمار قرار می‌گیرند (لی، ۱۳۸۸، ص ۳۲).

قاچاق انسان در قوانین

در قوانین برخی کشورها، مبارزه با جرایم سازمان یافته در اولویت قرار دارد. مانند قانون مقابله با سازمان‌های جرم (۱۰ ژانویه ۱۹۹۹) بلژیک آمده: اعضای سازمان جرم را مجرم می‌داند. حتی زمانی که شخص نمی‌خواهد مرتکب جرمی شده و یا در چارچوب قوانین آن سازمان با دیگر اعضای گروه همدستی کند.

قوانین اجتماعی (فصل ۱۵۱) قانون هنگ کنگ که در سال ۱۹۴۹ وضع شد. براساس این قوانین اگر شخصی، اقرار یا ادعا کند که خدمتکاری دفتر یا مدیریت و یا همکاری با گروه‌های ترایاد را داشته است، یک میلیون دلار جریمه شده و حداکثر تا ۱۵ سال حبس و زندانی می‌شود. جریمه عضویت در گروه‌های «ترایاد» معادل ۱۰۰ هزار تا ۲۵۰ هزار دلار و از سه تا هفت سال زندانی است.

براساس قوانین جزایی در کانادا: الف) شخصی که در فعالیت‌های سازمان‌های جرم شرکت کند و یا به طور قابل ملاحظه‌ای با آنان همکاری نماید و یا جزء اعضای آن با بیش از پنج سال فعالیت در آن سازمان، شناخته شود و یا در ارتکاب جرایم مشهود نقش داشته باشد، به پنج سال حبس یا بیشتر محکوم می‌شود.

ب) شخصی که به نفع، یا به دستور و یا جهت همراهی با سازمان جرم مرتکب جرایم مشهود می‌شود به پنج سال حبس یا بیشتر محکوم می‌شود و یا متهم به جرم مشهود است و به یک دوره زندان حداکثر تا سقف ۱۴ سال محکوم می‌شود (گزارش جرائم سازمان یافته آسیایی، ۱۳۸۸).

برابر قانون سال ۲۰۰۰ آمریکا هر شخصی با داشتن و یا حمل یک کیلوگرم هروئین به حبس ابد محکوم می‌شود، اما مجازات قاچاق انسان فقط ده سال حبس است. قانون مربوط به قاچاق انسان در ایرلند، در «قانون مهاجرت غیرقانونی مصوب سال ۲۰۰۰» گنجانده شده است. این قانون تمامی ابعاد قاچاق انسان را شامل می‌شود و جرایم خاص و مجازات‌های مربوطه را مشخص می‌کند. همچنین این قانون، اختیارات بازداشت خودروی مشکوک به شرکت در جرم قاچاق را فراهم می‌آورد و شرایط لازم برای جریمه کشتی، هواپیما یا دیگر خودروهایی که در ارتکاب جرم یاد شده به کار رفته‌اند، را پدید می‌آورد. همچنین در این قانون بخش خاصی در نظر گرفته شده که حدود اختیارات ورود، جستجو و مصادره را مشخص می‌کند (کولن، ۲۰۰۰، ص ۹) اما در قانون کشور ما؛ چنانچه فردی که قاچاق شده کمتر از ۱۸ سال تمام داشته باشد، مرتکب به حداکثر مجازات مقرر در ماده ۳ یعنی ده سال محکوم خواهد شد. برای شروع به ارتکاب جرم قاچاق انسان، شش ماه تا دو

سال حبس در نظر گرفته شده است (تبصره ۲ ماده ۳ قانون). در ماده ۴ قانون مبارزه با قاچاق انسان قدرت بازدارندگی برای کارکنان قوای سه گانه و نهادها را چنین مشخص کرده است: «هرگاه دولت یا مؤسسات، شرکت‌ها و سازمان‌های وابسته به دولت و نیروهای مسلح یا مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی یا نهادهای انقلاب اسلامی یا به طور کلی کارکنان قوای سه گانه به نحوی از انحا در جرائم موضوع این قانون دخالت داشته باشند، علاوه بر مجازات‌های مقرر در این ماده قانون، با توجه به نقش مجرم به انفصال موقت یا دائم از خدمت محکوم خواهند شد.» (قوام ملکی، ۱۳۸۸، ص ۱۴).

هر چه کشورهای درگیر در امر قاچاق انسان قوانین کاملتر و جامع تری برای مبارزه با این معضل داشته باشند، آمار آن کاهش پیدا می‌کند و هرچه فاصله بین دولت و مردم افزایش پیدا کند، زنان و دختران و بالاخص کودکان بیشتر در معرض خطر قاچاق اجباری و تبعات آن قرار می‌گیرند (معتمدی و مستوفی فر، ۱۳۸۸، ص ۱۰۸). در اینجا به مواردی اشاره خواهیم کرد.

۱. در زمینه سازمان و همکاری: ایجاد و نظارت بر سیستم اقدامات پیشگیرانه و اقدامات لازم جهت کمک به قربانیان قاچاق انسان؛

۲. در زمینه جمع آوری اطلاعات و تحقیق: شناسایی گروه‌های آسیب پذیر، تحلیل عوامل اصلی قاچاق انسان، کسب اطلاعات جامع و دقیق در خصوص معضلات ناشی از قاچاق انسان، انجام اقدامات مؤثر و هدفمند علیه قاچاق انسان در زمینه پیشگیری و سرکوب.

۳. در زمینه پیشگیری، تهیه اطلاعات و ارائه آموزش، به حداقل رساندن تعداد قربانیان قاچاق انسان و نیز به حداقل رساندن امکان وقوع این گونه فعالیت‌های مجرمانه، ارائه اطلاعات در زمینه معضلات ناشی از قاچاق انسان به عموم مردم، از بین بردن تصورات قالبی و تعصب‌ها، حمایت از رفتارهایی که مانع از جذب مردم به روسپیگری می‌شود، آموزش و ارتقاء شیوه‌های تخصصی تحقیقات در خصوص فعالیت‌های جنایی مرتبط با قاچاق انسان، کمک به قربانیان و اجرای اقدامات پیشگیرانه.

۴. در زمینه قوانین و مقررات: ایجاد شرایط قانونی مؤثر جهت حمایت و کمک به قربانیان قاچاق انسان، فراهم ساختن امکان جذب به بازار کار از طریق ارائه مجوز کار به خارجی‌ها (کسانی که قربانی فعالیت‌های مجرمانه مربوط به قاچاق انسان هستند) به صورت خودکار، تعیین استانداردهای کلی جهت انجام امور پیشگیرانه، پیشگیری و کمک به قربانیان و پیشگیری از انجام اموری چون روسپیگری و سوء استفاده.

۵. در زمینه کمک به قربانیان و همکاری: پیش بینی و تدارک اقدامات لازم در راستای کمک به قربانیان قاچاق انسان، برقراری همکاری با کشورهای مبدأ، ترانزیت و مقصد قربانیان قاچاق انسان.

عواملی که افراد را در برابر قاچاقچیان آسیب‌پذیر می‌سازد

الف) معمولاً افراد قاچاق شده به علت ناآشنایی به محیط، ندانستن زبان کشور مقصد برای رهایی از چنگ قاچاقچیان توانایی لازم را ندارند.

ب) قاچاقچیان و کارفرمایان در محیط‌هایی که اشخاص قاچاق شده را به کار وامی‌دارند تدابیری اتخاذ می‌نمایند تا مانع از فرار آنها بشود از جمله ضبط مدارک شناسایی این افراد.

پ) رفتار پلیس کشور مقصد و شیوه برخورد محاکم قضایی و ترس از اخراج و بازگرداندن شدن به کشور مبدأ و احتمال بازبزه‌دیدگی نیز عوامل آسیب‌پذیری محسوب می‌گردد (بیابانی، ۱۳۸۷، ص ۱۵۴).

سازمان جنایی و شبکه‌های قاچاق انسان

سازمان قاچاق انسان همانند سایر سازمان‌های جنایی علاوه بر شرح وظایف، دارای سلسله مراتبی است که هر یک از اشخاص در سازمان باید بدان پایبند باشند. شبکه‌های قاچاق انسان از لحاظ وسعت و پیچیدگی با یکدیگر متفاوت هستند اما به نظر می‌رسد اکثر گروه‌ها دارای اجزا و افراد زیر می‌باشند:

۱. روش‌ها و مکانیسم جذب و به‌کارگیری افراد: افراد کسانی هستند که زنان را به منظور قاچاق شناسایی و جذب می‌کنند. این عمل با استفاده از روزنامه، تبلیغات اینترنتی، آژانس‌های کاریابی و طراحی لباس و دیگر سازمان‌های مربوطه امکان پذیر است. در اغلب این موارد به کارگیری زنان جهت کمک به روند جذب افراد رایج و متداول است.
۲. تسهیل‌کنندگان سفر: منظور افرادی هستند که سفر به خارج از کشور و نیز به کشورهای مقصد را ترتیب می‌دهند. امکان دارد این افراد از آژانس‌های کاریابی و مسافرتی و همچنین مقامات و مسئولان فاسد و خلافکار جهت بدست آوردن مدارک مسافرتی یا دیگر انواع اسناد و مدارک اداری استفاده کنند. افراد مذکور ممکن است در فرآیند جذب افراد نیز دخیل باشند.
۳. شبکه‌های حمایت‌کننده در کشور مقصد: کشوری که زنان به آنجا قاچاق می‌شوند، افراد یا گروه‌هایی هستند که ضمن کنترل و اداره زنان قاچاق شده، محل اقامتشان را فراهم نموده و مکان‌هایی را جهت اشتغال آنها پیدا می‌کنند (مسیرهای قرمز، ۱۳۸۸، ص ۱۰).
۴. سازمان‌دهندگان و سرمایه‌گذاران در رأس سلسله مراتب جای دارند. آنها فعالیت‌های سازمان را تحت نظر داشته و برای انجام عملیات سرمایه‌گذاری می‌کنند. این افراد به هیچ‌وجه در جرایم ویژه دخالت نداشته و توسط رده‌های پایین شناسایی نمی‌شوند و هیچ‌یک از افراد سازمان با آنها تماس ندارند.
۵. اعضای خشن سازمان افرادی هستند که مسئول برقراری نظم در طول سفر، اجرای نقشه برای نیل به مقصد و وصول مبالغ مربوط هستند.
۶. گروه دیگری در داخل سازمان وجود دارد که مسئول اطلاع‌رسانی در مورد نحوه کنترل مرزها، فعالیت‌های پلیسی و حمل و نقل مسافر، مقررات مربوط به پناهندگی و... است. مخبر و عامل قاچاق می‌تواند شخص واحدی باشد. سازمان‌های بزرگ دارای یک گروه مخبر هستند که در حیطه‌ای کاملاً سازماندهی شده کار می‌کنند و از تکنولوژی‌های بسیار پیشرفته استفاده کرده و به سیستم مرکزی اطلاعات دسترسی دارند (عصار و بیابانی، ۱۳۸۶، ص ۶۷).

شیوه‌های قاچاق چیان و عاملان قاچاق

سازمان‌های جنایی تا اندازه زیادی متفاوت هستند. آنان از دیپلمات‌ها و کارمندان سازمان‌های چند ملیتی برای پیشبرد اهدافشان سود می‌جویند. آنان از نفوذ همه کسانی که بتوانند در قاچاق و تجارت زنان کمک کنند، بهره می‌گیرند.

سازمان‌های جنایی گاهی مواقع به دنبال سود نیستند. برخی با آگاهی قبلی وارد این عرصه می‌شوند که بودجه یک گروه تروریستی و جنبش چریکی و یا بودجه یک شورش را تأمین می‌کنند. به عنوان مثال؛ سوء استفاده از زنان قاچاق شده روسی برای تأمین بودجه گروه تروریستی پ.ک.ک در شهری تفریحی در جنوب ترکیه با همکاری تبهکاران کرد باشگاه شبانه‌ای را راه اندازی کرده‌اند. چریک‌های مارکسیست در نپال دختران را به هندوستان قاچاق می‌کنند که از آن طریق برای انجام خواسته‌های خود تأمین بودجه کنند. رهبران شورشی در افریقا، زنان و بچه‌های دشمنان شکست خورده خود را قاچاق می‌کنند (لی، ۱۳۸۸، ص ۱۵۵) و حتی گاهی مواقع پایگاه‌های نظامی امریکا در سایر کشورها در جذب و قاچاق زنان نقش ایفا می‌کنند آنها ابتدا برای قاچاق فراملیتی زنان از آسیا، اقیانوسیه به کره جنوبی و سپس امریکا فعالیت می‌کنند. براساس یک تحقیقی که در سال ۲۰۰۲ انجام شده سه نوع قاچاق مرتبط با پایگاه‌های نظامی امریکا در کره جنوبی شناسایی و مورد بررسی قرار دادند:

۱. جابجایی محلی زنان کره‌ای به کلپ‌های اطراف پایگاه‌های نظامی در کره جنوبی؛
۲. قاچاق فراملی زنان به کلپ‌های اطراف پایگاه‌های نظامی در کره جنوبی؛
۳. قاچاق فراملی زنان از کره جنوبی به سالن‌های ماساژ در امریکا (الرمین، هوگس، ۲۰۰۷، ص ۲۲).

پروتکل جدید قاچاق سازمان ملل

پروتکل جلوگیری، کاهش و تنبیه قاچاق انسان، به‌ویژه زنان و کودکان برای مبارزه با شبکه‌های جرایم سازمان‌یافته، مبارزه با قاچاق انسان و فحش‌های بین‌المللی ایجاد شده است.

به طور ویژه قاچاق انسان برای اهداف استفاده از فحشا و دیگر شکل‌های استفاده جنسی، کار اجباری، بردگی و کارهای مشابه با بردگی و برداشتن اندام‌ها است. در مقایسه با قاچاق دارو و سلاح، جریمه برای قاچاق انسان در خیلی از کشورها ناچیز است. همان‌طور که قاچاقچیان اعمال غیرقانونی جهانی انجام می‌دهند، پروتکل قاچاق انسان به منظور ایجاد قانونی جهانی برای جریمه کردن جرائم و رشد و ترقی پلیس و سیستم قضایی آن سوی مرزها است (ریموند و همکاران، ۲۰۰۲، ص ۱۱). آنها ممکن است برای مشارکت در جرم با گروه کوچکی از دوستان و دیگران رابطه برقرار کنند. اگرچه کنوانسیون مبارزه با جرائم سازمان‌یافته بین‌المللی گروه‌هایی با سه یا بیشتر عضو را به عنوان گروه تبهکار سازمان‌یافته تلقی می‌کند.

پروتکل جلوگیری، کاهش و مجازات قاچاق انسان، به‌ویژه زنان و کودکان نیاز برای رویکرد به هم پیوسته که حفاظت از حقوق بشر و کمک به قربانیان با روش‌های مؤثر را کامل کند دارد. تأکید بر پروتکل روی حفاظت و کمک به قربانیان در کنفرانس پالمو است وقتی دو کشور امریکای لاتین اعلام کردند که اگرچه آنها پروتکل را امضا کرده‌اند، آنها آماده به امضای پروتکل قاچاق مهاجران نیستند، زیرا به نظر آنان، این پروتکل مزایای پروتکل قاچاق انسان را ندارد. اما نکات برجسته پروتکل قاچاق انسان را از قرار زیر می‌توان برشمرد:

- قاچاق جهانی باید با پاسخ جهانی جواب داده شود. اگر چه جرایم سازمان‌یافته مثل قاچاقچی‌ها، قاچاقچیان کالا، اداره‌کنندگان فاحشه‌خانه‌ها، اربابان کار اجباری، دارو دسته‌های زورگویان، دولتمردان سازمان مهاجرت، آژانس‌های سرویس‌های اجتماعی و NGOها به این پروتکل مربوط می‌شوند.
- هم‌اکنون تعریف پذیرفته شده بین‌المللی از قاچاق، فحشا، حمایت و مکانیسم‌های جلوگیری روی قوانین ضدقاچاق وجود دارد و می‌تواند به عنوان پایه‌ای برای قوانین کشورهای مختلف در نظر گرفته شود.
- همه قربانیان قاچاق انسان حمایت شده هستند، نه فقط آنهایی که زور دخیل است.
- رضای قربانی قاچاق بی‌مورد است.

- این تعریف پوشش مفصلی از جرم را فراهم می‌کند که به وسیله آن قاچاق اتفاق می‌افتد، شامل نه تنها زور، فریب، اغوا، سوءاستفاده از قدرت، بلکه همچنین استفاده از آسیب‌پذیری قربانی.
- این تعریف جدید بین‌المللی از قاچاق کمک می‌کند به تضمین اینکه قربانیان قاچاق مدرکی را حمل می‌کنند.
- اگر فحشا و قاچاق برابر نیستند. این پروتکل بیان می‌دارد که بیشتر قاچاقچیان با هدف فحشا و دیگر شکل‌های سوءاستفاده جنسی است. بنابراین، این پروتکل سوءاستفاده از فحشا و قاچاق نمی‌تواند از هم جدا شوند.
- برای قربانی لزومی ندارد که از مرز عبور کند. بنابراین زنان و کودکانی که برای فحشا قاچاق می‌شوند و کار اجباری در خود کشورشان آنها هم حمایت می‌شوند.
- عنصر کلیدی در فرآیند قاچاق سوءاستفاده است، به جای عبور از مرز.
- این پروتکل اولین ابزار سازمان ملل است برای نشان گرفتن از تقاضایی که زنان و کودکان قاچاق می‌شوند. فراهوانی کشورها برای تقویت قانون‌ها یا دیگر ابزار برای جلوگیری از قاچاق همه شکل‌های سوءاستفاده از زنان، کودکان (ریموند، ۲۰۰۲، ص ۱۴).

نتیجه‌گیری

در این مقاله، مباحثی مختصر که سازمان‌های جنایی در امر قاچاق زنان فعالیت می‌کنند اشاره شده است. آنها از روش‌ها و شیوه‌های گوناگونی از تجارت زنان سود می‌برند؛ که شامل جبر، خشونت، سوءاستفاده جنسی، فریب یا سوءاستفاده از قدرت در استخدام یا انتقال زنان و دختران از میان مرزها می‌شود (لیمانسلی^۱، ۲۰۰۸، ص ۲۰۲). از سوی زیرا امروزه مشخص گردیده که منافع حاصل از تجارت انسان تا حد زیادی با تجارت مواد مخدر رقابت می‌نماید. اما متأسفانه، این دو عمل مجرمانه به گونه مشابه و یکسانی تحت تعقیب قانون و اعمال مجازات قرار نمی‌گیرند. مثلاً در امریکا کسی که یک کیلو هرویین جابجا و حمل کند به حبس ابد محکوم می‌شود اما اگر انسان قاچاق و جابجا کند به ده

1. Limoncelli

سال زندان محکوم می‌شود. دولت‌ها بایستی اقدامات لازم را به منظور مقابله مؤثر با تجارت انسان به کار گیرند؛ خصوصاً به خاطر اینکه در این موضوع کالای مبادله شده، جان انسان‌ها می‌باشد. قربانیان قاچاق می‌توانند در معرض آسیب‌های جسمی و روحی، تجاوز، تهدید علیه خود و خانواده‌شان و حتی مرگ قرار گیرند. ولی این آسیب‌ها همچنین ابعادی فراتر از افراد قربانی دارند؛ قاچاق انسان به بهداشت، ایمنی و امنیت همه کشورهای که با آن درگیر هستند آسیب می‌زند (فخرز، ۱۳۸۶).

ساده‌ترین دلیلی که می‌توان برای بیان افزایش قاچاق انسان و به ویژه زنان در سال‌های اخیر اشاره کرد، سودآوری کلان آن است. در واقع سازمان‌های جنایی به خوبی اطلاع دارند که سود بالقوه این فعالیت بسیار بالاست و خطر تحت تعقیب قرار گرفتن آنان نیز به نسبت کم است. زنانی که در اسارت سازمان‌های جنایی قرار می‌گیرند در محل اقامت خود هیچ‌گونه وسیله دفاعی ندارند و در صورت مقاومت و سرپیچی به شدت مجازات می‌شوند و سرنوشت آنها تنها در دست باندها و سازمان‌های جنایی است.

پیشنهادها

۱. ارتقاء سطح کمی و کیفی همکاری‌ها و مناسبات بین‌المللی؛
۲. برگزاری گردهمایی‌ها و نشست‌های بین‌المللی بدین منظور تا از این طریق کارشناسان با عقاید و نظرهای مختلف در کنار هم جمع شده و با گفتگو و تبادل نظر و نیز ارزیابی دلایل بنیادی وقوع جرایم و تهدیدها و همچنین تصمیم‌گیری درباره اجرای تمهیدهای متقابل، در جهت مبارزه با قاچاق انسان چاره‌ای بیندیشند؛
۳. ارزیابی و بررسی مجدد فعالیت‌های انجام گرفته درخصوص بازگشت قربانیان قاچاق به کشور مبدأ؛
۴. تداوم کمک‌رسانی به قربانیان و اطلاع‌رسانی عمومی درباره پدیده قاچاق و نظارت بر روند پیشرفت این امور؛
۵. تداوم آموزش‌دهی مأموران پلیس مرزی و قضات رسیدگی کننده به پرونده‌های مرتبط با قاچاق انسان؛

۶. آگاهی و اطلاع رسانی به موقع شیوه‌های قاچاق، آمار قربانیان، روش‌های تعقیب و میزان مجازات قاچاقچیان در عرصه بین‌الملل از طریق پلیس بین‌الملل.

منابع فارسی

- اشتری، بهناز. (۱۳۸۵). *قاچاق زنان*. انتشارات میزان.
- اسعدی، حسن. (۱۳۸۶). *جرائم سازمان یافته فراملی*. انتشارات میزان.
- بیابانی، غلامحسین. (۱۳۸۷). *قاچاق انسان و تجارت جنسی*. فصلنامه علمی - ترویجی پلیس زن شماره پاییز و زمستان.
- ریموند، جنیس جی. (۲۰۰۲). *انجمن مطالعات بین‌المللی زنان*.
- حسین زکی، ناظر. (۱۳۸۸). *مظلومیت زنان در سیستم بردگی جدید*. <http://www.basharat.com>
- خاک، روناک. (۱۳۸۷). *جرم انگاری خشونت جنسی در حقوق بین‌المللی*. مجله حقوقی بین‌المللی، شماره ۳۹ پاییز و زمستان.
- سلیمی، صادق. (۱۳۸۲). *جنایات سازمان یافته فراملی*. انتشارات تهران صدا.
- عصار، محمد تقی؛ غلامحسین، بیابانی. (۱۳۸۶). *قاچاق انسان*. انتشارات کارآگاه.
- عصار، محمد تقی؛ بیابانی، غلامحسین. (۱۳۸۶). *قاچاق بین‌المللی انسان و پیامدهای ناشی از آن*. فصلنامه علمی ترویجی کارآگاه شماره ۱.
- فخرز، میرحجیم. (۱۳۸۶). *قاچاق انسان و تجارت بین‌المللی اعضای بدن*. انتشارات کارآگاه.
- قرائی، پروین. (۱۳۸۶). *بررسی جرم شناختی و قانونی مبارزه با قاچاق انسان*. خبرنامه انجمن ایرانی جرم‌شناسی؛
- قوام ملکی، حمیدرضا. (۱۳۸۸). *قاچاق انسان*. فصلنامه اینترپل شماره ۳ تابستان.
- کولن. (۲۰۰۰). *قاچاق انسان در قانون ایرلند*. ترجمه پلیس بین‌الملل ناجا.
- لی، مگی. (۱۳۸۸). *قاچاق انسان*. ترجمه بهرام بارانی، انتشارات دانشگاه علوم انتظامی.
- معظمی، شهلا. (۱۳۸۴). *جرم سازمان یافته و راهکارهای جهانی مقابله با آن*. انتشارات نشر دادگستر.
- موثقی، سید احمد؛ اسفندیاری، گلپز. (۱۳۸۷). *قاچاق انسان*. بردگی در عصر جدید، فصلنامه حقوق، مجله دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دوره ۳۸، شماره ۳، پاییز؛

معمدی، هادی؛ مستوفی فر، فرزانه (۱۳۸۸) قاچاق انسان، پژوهشکده تحقیقات استراتژیک گروه پژوهش‌های فرهنگی و اجتماعی،

مکانات، دبر. (۱۳۸۶). *اشغال عراق و گسترش روسپی‌گری*: <http://www.mouood.org> Tags: ورله، گرهارد. (۱۳۸۷). *جنایات علیه بشریت در حقوق بین الملل معاصر*، ترجمه امیر ساعد وکیل، مجله حقوقی بین المللی، شماره ۳۹ پاییز و زمستان.

گزارش راهبرد پیشگیری از جرم اسلواکی. (۲۰۱۰-۲۰۰۷). (۱۳۸۸). ترجمه محمود حاجی زاده- حمید رضا قوام ملکی، انتشارات پلیس بین الملل ناجا.

گزارش پیمان سارک. (۱۳۸۶). ترجمه محمد محسن مؤمنی هامانه؛ دفتر تحقیقات کاربردی پلیس آگاهی ناجا.

گزارش قاچاق بین المللی زنان به ایالات متحده امریکا (نمودی معاصر از بردگی و جرائم سازمان یافته)، (۱۳۸۳) اداره کل پلیس بین الملل ناجا.

گزارش مسیرهای قرمز. (۱۳۸۸). فصلنامه اینترنتی (ویژه نامه قاچاق انسان) شماره بهار.

گزارش نگاهی به سیر تاریخی قاچاق زنان. (۲۰۰۵). <http://www.mashal.org>

گزارش قاچاق زنان بی پنا. (۱۳۸۶). <http://www.hamparvaz.com>

گزارش قاچاق زنان؛ آخر خط خشونت. (۱۳۸۸). <http://hoghough.blogfa.com>

گزارش سازمان ملل قطعنامه مبارزه با قاچاق زنان و دختران. (۱۳۸۸) <http://www.persianfemale.com>

گزارش جرایم سازمان یافته آسیایی. (۱۳۸۸). ترجمه آیدین سعیدی، انتشارات پلیس بین الملل ناجا.

گزارش قاچاق انسان (قاچاق کودکان چینی به اروپا) ماه ژوئیه ۲۰۰۷. (۱۳۸۸). ترجمه اکبر موسایی، پلیس بین الملل ناجا.

منابع لاتین

- Cole .Helen (2009) *Human Trafficking: Implications for the Role of the Advanced Practice Forensic Nurse*, J Am Psychiatr Nurses Assoc
- Hughes Donna M., Chon Katherine Y. and Ellerman Derek P. (2007) *Modern-Day Comfort Women: The U.S. Military, Transnational Crime, and the Trafficking of Women*, VIOLENCE AGAINST WOMEN

- Staring Richard(2008) *Controlling Human Smuggling in the Netherlands: How the Smuggling of Human Beings Was Transformed into a Serious Criminal Offence*.,Book chapter from, *Organized Crime: Culture, Markets and Policies*
- KEVIN BALES, and STEVEN LIZE (2007) *Investigating Human Trafficking Challenges, Lessons Learned, and Best Practices*, FBI Law Enforcement Bulletin
- Gottschalk Petter, (2008), *Maturity levels for criminal organizations*, International Journal of Law, Crime and Justice
- Huda, s. (2006) Regional and national perspectives: sex trafficking in South Asia, *International Journal of Gynecology and obstetrics*
- Hughes Donna M., Chon Katherine Y. and Ellerman Derek (2007) *Modern-Day Comfort Women: The U.S. Military, Transnational Crime, and the Trafficking of Women*, VIOLENCE AGAINST WOMEN
- Kwang Kim, Choo Raymond & G. Smith Russell, (2008), *Criminal Exploitation of Online Systems by Organized Crime Groups*, Asian Criminology
- Rosales, Eugenio, (2008), *International Criminal Organizations, Traditional criminal investigation*
- Anti-human-trafficking law sparks debate in India Patralekha Chatterjee, www.thelancet.com Vol 371 March 22, 2008
- Limoncelli Stephanie A.(2009) *The trouble with trafficking: conceptualizing women's sexual labor and economic human rights*, Women's studies international forum.

Archive of SID